

Bogár László: Zavaros IMFormációk

2012 szeptember 15. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Amikor 2011. november 17-én este az MTI rövid hírben közölte, hogy a kormány felveszi a kapcsolatot a Nemzetközi Valutaalappal, igen különös id?szak vette kezdetét. A kormányt alkotó politikai er?k ugyanis 2010. július 16-án, amikor viszont azt jelentették be, hogy megszakítják az IMF-fel zajló tárgyalásokat, egyértelm?vé tették stratégiai álláspontjukat.

Ez az elképzelésrendszer, ha nem is egészen ellentmondásmentesen, de viszonylag koherens módon kifejtette, hogy a 2010-ben hatalomra került kormány nemzetstratégiai céljai összeegyeztethetetlenek azzal a világban ma uralkodó állásponttal, amelyet a valutaalap képvisel. Ennek a szembenállásnak a lényege nyilvánul meg abban, hogy az IMF olyan „strukturális reformok” véghezvitelét sürgeti fennállása óta, amelyek egy bizonyos, hosszú évtizedek óta világosan kirajzolódó társadalmi-gazdasági átalakulást eredményeznek mindenütt, ahol valóban végrehajtották ?ket a világban. Az ilyen intézkedések nyomán létrejöv? társadalmi szerkezet ugyanis hosszú távon a „latin-amerikanizálódás” irányába mutat. A növekv? társadalmi különbségek, a dönt? többség lepusztulása, lejt?re kerülése jelzi e stratégia meglehet?sen vészjósló következményeit.

A folyamatos „megszorítások” valójában süllyed? recessziós spirálba hajszolják ezeket a társadalmakat, aminek következményei beláthatatlanul súlyosak, és az állandósuló „kvázi-polgárháború” irányába lökik ?ket. A kormány a 2010 júliusa és 2011 novembere közötti id?szakban megkísérelte olyan átfogó nemzetstratégia kidolgozását és megvalósítását, amelyet ezzel az IMF által képviselt logikával való tudatos szembefordulás jellemzett. Még az IMF-fel való kapcsolatfelvétel bejelentése el?tt három nappal is éppen ezt a szembefordulást hangsúlyozta a nemzetgazdasági miniszter a 2012-es költségvetési expozéjában a parlamentben.

Azt azonban igen látványosan megtapasztalhattuk, f?ként 2011 októbere során, és aztán egészen 2012 januárjáig, hogy a globális „birodalom” brutális pénzfegyverek segítségével a világ bármelyik „lokalitását”, így a magyart is, arra kényszerítheti, hogy a IMF-fel való kapcsolattartásának módját „újragondolja”. Ez nyilván meg is történt, mert egyébként aligha került volna sor a múlt év novemberi újbóli kapcsolatfelvételre. A helyzet azonban az, hogy lassan egy évvel a kapcsolat-újrafelvétel után nemcsak megállapodás nincs, de elképzelés sem arról, hogy lesz-e, és ha igen akkor milyen tartalommal. Pontosabban mindkét fél deklarálta alapvet? álláspontját, és a „tárgyalás” nagyjából abból állhat, hogy ezeket az álláspontokat újra és újra kifejtik egymás el?tt a felek. Ebbe a, már eddig is éppen eléggé talányos és zavaros, helyzetbe „csapódott be” az a hír, hogy az IMF valójában már világossá is tette, hogy a megállapodás feltételei megegyeznek azokkal, amelyekr?l a kormány már eddig is kifejtette, hogy számára tökéletesen elfogadhatatlanok. Vagyis a helyzet most visszakanyarodni látszik a megegyezésképtelenség eredeti állapotába. A nyilvánosságban azonban minkét fél változatlanul azt „kommunikálja”, hogy megállapodást akar.

Nos, ennek a sajátos „patthelyzetnek” az alapvet? okai valójában pontosan ismertek, csak egyel?re mindkét fél tartózkodni látszik attól, hogy err?l nyíltan beszéljen, és erre jó okuk van. Az a patt helyzet ugyanis, ami most a Magyarország nev? lokalitás és az IMF nev? globális hatalmi szerepl? között kialakulni látszik, az, az egész világhelyzetre is igaz. A „nem létez?” globális birodalom ugyanis semmi jelét nem mutatja annak, hogy valamilyen új egyezségrendszer („New Deal”) segítségével kiutat keressen az egyre pusztítóbb és egyre veszélyesebb válságból. Ennek nyomán a nyugati társadalmak (és ebben az értelemben Magyarország is nyugati társadalom) egyre nagyobb részében mutatkoznak a szociális szövetrendszer teljes széthullásának egyre veszélyesebb következményei. Az ennek nyomán egyre ingerültebb helyi társadalmak viszont részben nem is értik, hogy valójában mi történik velük, részben pedig elemi szint? képességekkel, készségekkel sem rendelkeznek ahhoz, hogy sikeresen megvédjék magukat, illetve, hogy olyan új egyezséget ajánljanak a globális birodalomnak, amely legalább lassítaná lepusztulásukat. És itt érkezünk el a legkritikusabb ponthoz, a helyi elitek „állagának” megítéléséhez. A globális birodalom és a lokális társadalmak közötti közvetít? mez?ben ugyanis nekik kellene valamilyen megoldást találni erre az egyre feszültebb és egyre veszélyesebb patthelyzetre, de nem tudnak, mert kollaboráns létükb?l adódóan sem értelmileg, sem erkölcsileg nem alkalmasak arra a feladatra, amire egyébként a választásokon kapott felhatalmazásuk szól, pontosabban szólna. Azt nem állítom, hogy a jelenlegi kormányt alkotó reprezentánsok is ebbe a kategóriába tartoznának, de sajnos az ország jelenlegi, és a mostani trendekb?l egyre kiszámíthatóbb jöv?beli állapota azt látszik igazolni, hogy az általuk követett stratégia aligha lesz alkalmas arra, hogy az egyre fenyeget?bb zsákutcából kiutat találjunk.

A dolgok néven nevezése nélkül azért esélytelen a jelenlegi küzdelem (is), mert e nélkül újra és újra elhihet?nek látszik, hogy az IMF valóban védelmet, véd?erny?t nyújt nekünk, holott ez a legteljesebb képtelenség. Ez ugyanis azt jelentené, hogy saját magától védene meg minket, hisz a pénzfegyverekkel támadó piacok valójában ugyanannak a globális hatalmi intézményrendszernek a részei, amelynek a valutaalap is. De mivel a jelek szerint ennek kimondásában egyel?re egyik fél sem érdekelt, marad ez a tragikomikus színjáték, amelynek kimenetele aligha lehet kétséges.
Bogár László - magyarhirlap.hu

Ajánló